

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

D. Ioannes Abb. Congreg. Germanicæ Bursfelde[n]sis reformator. c. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

D. IOANNES ABBAS
Congregationis Germanicæ Bursfel-
densis Reformato.

nam Benedictini,

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi. Psal. 91.

Cap. IX.



ODEM ferè tempore quo monasticus Ordinu-
grotum in Italia reflorescere cœpì, tempore
licet Cœcholii Basileensis, surrexit & altera Ord-
inis reformatio in Germania, in monasterio
dem Clusæ inchoata, sed postmodum in Bur-
sfieldia, Saxonie cœnobio, perfecta, unde & ab
vnio Bursfeldensis uocata est. Initium suum habuit à quedam Ro-
uerendo Domino Ioanne, natione Mindense, & Abbatे Clusfi-
(cuius typus Abbatis habitu inter nonum, & decimum ramos repre-
sentatur) qui dolens super inordinata frarum suorum conductio-
ne, diuino instinctu tactus, Monachos sibi subditos ad Diuini Patris
Benedicti Regulam recollegit, eosque pedentem ad omnimodum
eiusdem obseruationem perduxit: cuius sanctæ conuersationis
odor, longè latèque diffusus, ad meliorem vitam, & alios adductos
Euocatus namq; idem D. Ioannes à Ducissa Brunswicensi & Bur-
sfieldiam missus, ut illud monasterium ad regulæ tramitem reducere
informaret, effectis, ut Bursfieldia ex Clusa reformata, & virtute &
religione maxime cresceret; adeò ut fama, & opinione martyrum
Clusam longè excelleret, multis cœnobiosis, eius exemplo, per ab-
bates in Germania ad monasticam disciplinam reformatis, & adduc-
tis: ita ut successu temporis centum quadraginta Monasteria
refert Trittemius, qui de eius laudibus plura adducit, tum in the-
de vir. ill. Ord. nostri, tum etiam in sermonibus suis, & libro illud
nostri Ordinis ruina, & alibi) sub hac Congregatione militari
cuius Presidens, siue Generalis perpetuus, erat semper Abbas mo-
nasterii Bursfeldensis pro tempore. Quando uero incepit, quo
ordine, quo anno, & quibus mediis egregie prodit F. Paulus Lin-

gius,

gus. Benedictinus, monachus Bozauuiensis, qui in quodam carmine
de Saxoniae laudibus, sic de ea canit,

Clusa monasterium fuit humile, sed uenerandum.

Saxonie flos, religionis apex, honor orbis.

Clusa domus celebris, campestris, amena, iucunda,

Congrua Claustricola, tranquilla, situq; salubris:

Sola quieta iacens, hinc recte Clusa vocatur.

Clusa malis, referata bonis, seruire Tonanti

Qui cupiunt, & mente polum penetrare supernum.

Vnde salutifera nuper fluxere fluenta,

Quae procul almifluum circumfudere liquorem.

Anno millesimo, quadringent, atque triceno,

Tempore quo claustrum gestabat sceptrum Ioannes,

De Myndanatus, pastor probitate coruscus,

Quem tribus elapsis annis Bursfeldia posthac

Pofcit habere patrem, renouare uetus ualentem.

Quiueniens isthie uitam introduxit honestam,

Quam Patris Angelici sacra norma docet Benedicti.

Sicq; reformatum diuino numine claustrum

Bursfeld eximium fuit, in nouitate secundum.

In quo continuè nona tunc plantatio crescens,

Claustra reformando procul undique sparsit odorem.

Per studium Abbatum, curamq; Patrum Sapientum:

Quos domus hac alsit multos virtute nitentes.

Quosq; inter primos vita, & doctrina Joannes

Claruit excellens Hagen cognomine dictus.

Primum autem huius Congregationis Annale Capitulum, Praesidente Ioanne Hagen Abate, celebratum est in monasterio Bursfeldensi anno Domini 1464. Dominica, Vocem iucunditatis.

2. anno 1468. in monasterio S. Petri de Erphordia.

3. anno 1469. in monte Sancti Iacobi prope Moguntiam:

Et hoc anno die tertio Idus Augusti, obiit D. Ioannes Hagen, sive de Indagine, secundus in reformatione Abbas Bursfeldensis, & primus Congregationis Presidens: cuius Elogium canit F. Paulus Lan-

gius, his versibus:

Inter quos magnus fuit Abbas, ipse secundus.

Ioannes Hagen, seu de Indagine dictus.

Quia decus Ordinis eximios perfecit agones,

Plurima cœnobia collapsa nouando per orbem,

NN n 4 Viuere

*Viuere rite docens, Benedic̄ti norma beati,
Vt iubet Angelica, sacratus & ordo requirit.
Sic pater assiduo conatu tempore longo.
Fessus & attritus, tandem conſcendit ad aethra.*

Quarto anno 1470. in Monasterio Sancti Matthiae Treviri, in quo creatus fuit secundus Pr̄f̄dens, D. Theodoricus, tercui Bursfeldensis Abbas, Dominica prima Septembri.

5. anno 1472. die septimo Iunij, in Sancto Petro de Erphordia.

6. anno 1473. die quinto Septembri, in Monasterio Hildeshemensi.

7. anno 1474. sed prouinciale tantum, Dominica Cantate, in monasterio S. Ioannis Baptista propè Magdeburgum, quod Berga, sive Bergense vocatur.

Et hæc huius Congregationis initia. Reliqua, videlicet quando primus eius corrector D. Ioannes Myndanus obierit; quo tempore, & vbi, alia Congregationis Comitia generalia celebrata; quos Pr̄f̄sidentes usque ad annum 1540. uel circiter, quando Monasterium Bursfeldense ab Hereticis euersum est, habuerit, quæ corum nomina, & patria, hactenus mihi incomperita. Vnum de cere sufficiet, Congregationem hanc felicem quidem, & sanctam ob plurimos in omni scientiarum genere viros doctos, & sanctos quos protulit, fuisse; at maximè tunc beata reputata cum Domnum Ioannem illum Triptemum, Abbatem Spanheimensem, & Herbipolensem, virum nostræ ætatis si doctrinam consideres, & pientissimum; si sanctitatem, incomparabilem, & quodammodo ut ita dicam, Orbis miraculum, in lucem edidit.

D. GAR.